היכא דאיכא חיפופי כולי – Where there are stakes, etc.

Overview

פריך פריך צד,א ושם) ותימה בפרק כל גגות (עירובין צד,א ושם) – This¹ is not understandable; for in the גמרא asks;

דעלמא – let them (ר' אליעזר ורבנן) argue about צדי in general,

the explanation of this question is: **why do they argue** in the specific case of **a הצר** whose wall **collapsed**, exposing the to the רה"ר, when they can have the same argument in a more general sense, about צדי הה"ר בעלמא.

גמרא בעלמא – and the מרא answers: **If they would argue** about בדי רה"ר in general

היפופי איכא היכול היכא - only where there are היפופי, which separate the area on one side of the היפופי from the רה"ר, thereby rendering that area a כרמלית

קא משמע לך – the משנה teaches us, by having their בחצר שנפרצה that even when there are no ככרמלית that paint in that that דבנן, ככרמלית דמי,

למרא היפופי בדאיכא דרבי אליעזר נמי פליגי בדאיכא היפופי – this answer of the גמרא there, implies that רבי אליעזר argues also when there are היפופי . The thrust of the explanation there is, that if they would argue by צדי רה"ר in general, I may have thought that they argue only in a case where there are חיפופי , therefore the משנה teaches us that they argue also where there are חיפופי . We may deduce from this, that they certainly

_

¹ The assumption that we are not aware of s'א"ר opinion in a case where איכא חיפופי, and he may hold that it is ככרמלית.

² Which indicates that it has nothing to do with היפופי.

argue where there are משנה, (the משנה seems to teach us only, that they argue also when there are no גמרא asks how can the גמרא state that perhaps where there are היפופי, בדי רה"ר לאו כרה"ר דמי agrees that עירובין in צדי רה"ר לאו אין, when the entire thrust of the עירובין in צירובין imply that the main מחלוקת is when there are חיפופי.

מוספות answers:

יש לומר דהכי קאמר קא משמע לן דהיכא דליכא חיפופי דוקא פליגי – we can say, this is what the עירובין in a meant to say; that by stating their מחלוקת in a מענה specifically, and not by צדי רה"ר in general, the משנה teaches us that they argue only in a case where there are no היפופי רבי אליעזר – however in a case where there are איפופי, then רבי אליעזר would admit to the צדי רה"ר לא כרה"ר דמי.

In summation: The משנה by having the מהלוקת בחצר שנפרצה and not בצדי רה"ר דעלמא, is teaching us, not that they argue also בדליכא, but rather, that they argue only בדליכא, but rather, that they argue only חיפופי.

תוספות offers an alternative explanation:

סוגיא כרב פפא דהכא דלא another explanation is; that סוגיא in עירובין, which implies that א"ר maintains that צדי רה"ר כרה"ר דמי where there are היפופי, is according to רב פפא who maintains here in our גמרא that ר"א does not differentiate whether or not there are חיפופי. and always maintains that צדי רה"ר כרה"ר דמי.

Appendix and Summary

in his question assumed that if the עירובין in his question assumed that if the עירובין was of the opinion that ר"א agrees that בדאיכא היפופי it is a כרמלית and he argues only בדליכא חיפופי then the גמרא should have read ^{4} אי הוה פליגי בעלמא הו"א דבדאיכא חיפופי נמי פליג ר"א קמ"ל דדוקא בחצר שנפרצה פליג ר"א דליכא חיפופי אבל בדאיכא חיפופי מודי לרבנן, as shown in table $(A)^5$

מסקנא – פליגי בחצר שנפרצה הו"א – אי פליגי בעלמא מ"ד מ"ד ליכא חיפופי ליכא חיפופי איכא חיפופי איכא חיפופי ר"ה (כ"ש) ר"א ר"ה כרמלית ۲"۲ ר"ק כרמלית כרמלית כרמלית כרמלית רבנן רבנן

Table A

³ If the מסקנא is that they argue only where there are no מסקנא, the גמרא seemingly should have said אי הוה פליגי בעלמא הו"א דאפי' בדאיכא חיפופי פליג ר"א קמ"ל חצר שנפרצה דבאיכא חיפופי מודי ר"א. See appendix.

⁴ See אמת שפת, לשון הזהב,

⁵ The differences between the מסקנא are indicated by *italics*.

However since the עירובין in עירובין reads: אי הו"א כי פליגי רבנן. This would seem to עליה ה"מ היכא דאיכא חיפופי אבל היכא דליכא חיפופי מודו קמ"ל. This would seem to indicate that the only change that the accomplishes is that בדליכא חיפופי still argue and maintain that it is a רבנן however as far as בדאיכא as in table (B).

Table B

מסקנא – פליגי בחצר שנפרצה			הו"א – אי פליגי בעלמא		
ליכא חיפופי	איכא חיפופי	מ"ד	ליכא חיפופי	איכא חיפופי	מ"ד
ר"ה	ר"ה (<u>קשיא)</u>	ר"א	ר"ה (כ"ש)	ר"ה	ר"א
כרמלית	כרמלית	רבגן	ר"ה - מודים	כרמלית	רבגן

תוספות answers that we can nevertheless interpret the גמרא to mean that ר"א agrees בדאיכא היפופי as in table (C).

Table C

זנפרצה	פליגי בחצר ש $-$	מסקנא	הו"א – אי פליגי בעלמא		
ליכא חיפופי	איכא חיפופי	מ"ד	ליכא חיפופי	איכא חיפופי	מ"ד
ר"ה	כרמלית	ר"א	(כ"ש) ר"ה	ר"ה	ר"א
כרמלית	כרמלית	רבנן	ר"ה - מודים	כרמלית	רבנן

The reason why the עירובין in גמרא chooses to express the משנה of the משנה as in tables B&C (even though it can lead to a misunderstanding in the opinion of (Γ'')), as opposed to table A, may be, because the גמרא there wants to tell us how wrong we would have been in interpreting the (צדי רה"ר בעלמא had they argued בצדי רה"ר בעלמא. This is best expressed by tables B&C, which indicate that had the מחלוקת been מחלוקת, we would have thought that the בצדי רה"ר דעלמא היפופי it is a רה"ר. Had we learnt as in table A, even though we would not be mistaken as to the *final* opinion of ארכנן הירוא (דבנן הער"א, in regards to the opinion of the הירוא הער"א, therefore the משנה of the משנה would be only concerning רבנן ור"א רבנן ור"א This way (Table C) however the משנה is for both רבנן ור"א.

Thinking it Over

What are the relative merits of the two answers in תוספות?